

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/69/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1523010323
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1523010323.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Márie Šimkovej, v trestnej veci obvineného F. P. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 4 Trestného zákona, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 0T/113/2023 zo dňa 31.05.2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08.06.2023 jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava V pod sp.zn. 0T/113/2023 dňa 31.05.2023 podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku postúpil trestnú vec obvineného F. P. Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave V, Oddelenie bezpečnosti cestnej premávky Okresného dopravného inšpektorátu, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v čase o 22:15 hodine dňa 28.05.2023 na diaľnici D2, km 80 v smere do Maďarska v katastrálnom území Bratislavy - mestskej časti Čunovo, bol zastavený a kontrolovaný hliadkou oddelenia Mýtnej polície Bratislava - Jarovce, Krajského dopravného inšpektorátu Bratislava, ako vodič ťahaču zahraničného ev. č. F tov. zn. SCANIA, kategórie N3 (Macedónsko) s návesom zahraničného ev. č. F (Macedónsko), tov. zn. KRONE, kategórie O4, z dôvodu nenačítania palubnej jednotky pre kontrolu elektronického výberu mýta, pričom pri komunikácii s vodičom bolo z jeho dychu cítiť požitie alkoholu a na otázku, či požil pred jazdou alkoholické nápoje uviedol, že mal počas odpočinku pred jazdou dve pívá, z uvedeného dôvodu vzniklo podozrenie, že by mohol viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu a preto bol vyzvaný na podrobenie sa dychovej skúške, s ktorou súhlasil, pričom prvú dychovú skúšku vykonal v čase o 22:16 hodine dňa 28.05.2023 analyzátorom dychu AlcoQuant 6020 plus č. A409991 s pozitívnym výsledkom merania 0,52 mg etanolu /l vydýchnutého vzduchu a druhú dychovú skúšku vykonal v čase o 22:37 hodine s pozitívnym výsledkom merania 0,49 mg etanolu/l vydýchnutého vzduchu, čím porušil § 4 ods. 2 písm. d) zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, na základe čoho bol menovaný obvinený obmedzený na osobnej slobode,

nakoľko nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že „obvinenému je kladené za vinu spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia - teda, že viedol motorové vozidlo nákladnej dopravy - kamión pod vplyvom alkoholu v dychu vo výške 0,52 mg/l. Uvedená nameraná hodnota nepochybne napĺňa zákonom determinovanú skutkovú podstatu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, nakoľko aj pri aplikácii neistoty merania použitého zariadenia je zrejmé, že pri odchýlke +/- 5 % bola nameraná hodnota v rozpätí 0,494 mg/l (1,03 ‰) až 0,546

mg/l (1,14‰), teda preukázateľne za súčasného právneho stavu pri akceptovaní meracích zariadení na prítomnosť alkoholu v krvi z dychu, obvinený naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu. Sudca pre prípravné konanie však poukazuje na druhé vykonané meranie po zastavení obvineného hliadkou PZ, kedy výsledok opakovanej dychovej skúšky s výsledkom 0,49 mg/l (1,02‰), ktorá pri rešpektovaní dôkazov, ktoré OČTK zabezpečili v rámci prípravného konania, a podľa ktorej je miera neistoty merania týmto zariadením pri nameranej hranici nad 0,4 mg/l v rozmedzí +/- 5 % znamená, že pri druhom meraní môže súd s istotou vyvodiť záver, že zasahujúca hliadka namerala vzhľadom na použité zariadenie hodnotu 0,4655 mg/l (0,97‰) - 0,5145 mg/l (1,07‰). Ak mali zasahujúci príslušníci PZ podozrenie, že druhé meranie bolo chybné, mali vykonať tretie meranie, prípadne požiadať obvineného o absolvovanie krvnej skúšky, ktorá by s istotou. Sudca pre prípravné konanie považuje za absolútne neakceptovateľné, aby prokurátor pri aplikácii § 3 ods. 1 zákona č. 153/2011 Z. z. o prokuratúre, podľa ktorého prokuratúra chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu, absolútne ignoroval a konal v rozpore s § 5 písm. a) uvedeného zákona, podľa ktorého prokurátor vykonáva svoje úlohy na základe zákona a prostriedkami ustanovenými zákonom. Pri plnení úloh je prokurátor povinný podľa najlepšieho vedomia a svedomia uplatňovať Ústavu SR, ústavné zákony, zákony, medzinárodné zmluvy vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom a ostatné všeobecne záväzné právne predpisy. Teda prokurátor vedomý si znenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorého je povinný zabezpečovať dôkazy svedčiace aj v prospech obvineného, nie len že tak nekonal, ale zjavne úmyselne konal v rozpore s týmto ustanovením. Pre sudcu pre prípravné konanie je v zásade nepredstaviteľné, že by prokurátor v rámci dozoru nad prípravným konaním, nemal vedomosť o uznesení o vznesení obvinenia, kde sa údaj svedčiaci v prospech obvineného nachádzal. Prokurátor podľa sudcu pre prípravné konanie v podanej obžalobe pochybil aj ďalším spôsobom, nakoľko vzhľadom na okolnosť, že podal obžalobu podľa § 289 ods. 4 Trestného zákona tak táto okolnosť nevyplýva zo skutkovej vety podanej obžaloby. Napriek uvedeniu kvalifikačného predpokladu § 289 ods. 4 Trestného zákona, podľa sudcu pre prípravné konanie je predmetné znenie spôsobilé naplniť maximálne skutkovú podstatu upravenú v § 289 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko zo skutkovej vety nevyplýva, že by obvinený konal pri výkone zamestnania, ale len, že viedol ťahač z návesom so zahraničným EČV. Sudca pre prípravné konanie pripomína, že nestačí uviesť do skutkovej vety popis motorového vozidla, ale musí znej vyplývať, že obvinený konal pri výkone zamestnania, inak prísnejší kvalifikačný predpoklad nemôže byť naplnený. V opačnom prípade by sa jednalo o svojvôľu OČTK, pri ktorom by akceptovala základná zásada trestného procesu a to, že právna kvalifikácia skutku, musí mať oporu v skutkovej vete. Záverom vzhľadom na ignorovanie dôkazu svedčiaceho v prospech obvineného, sudca pre prípravné konanie konštatuje, že prokurátor neustál dôkazné bremeno ani v tomto ohľade. Na druhej strane je potrebné uviesť, že sudca pre prípravné konanie žiadnym spôsobom nespochybňuje, že obvinený sa dopustil protiprávneho konania, kedy zjavne viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Toto konštatovanie však nič nemení na skutočnosti, že miera porušenia právnych predpisov Slovenskej republiky, nepresiahla hranicu, ktorú slovenský právny poriadok posudzuje ako trestný čin. Vzhľadom na takto zistené okolnosti sudca pre prípravné konanie rozhodol tak, ako bolo vyššie uvedené.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prokurátor ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že žiadnym spôsobom nebolo preukázané, že došlo k odchýlke meracieho zariadenia AlcoQuant 6020 plus, ani ktorým smerom malo dôjsť k tejto odchýlke, preto prokurátor považuje namerané hodnoty za smerodajné pre určenie právne kvalifikácie skutku. Skutočnosť, že ak obvinený s týmto meraním a jeho výsledkami nesúhlasil, mal možnosť požiadať o vyšetrovanie prostredníctvom odberu krvnej vzorky a jej ďalšieho skúmania. Prokurátor tiež poukázal na zvýšené nebezpečenstvo konania obvineného, nakoľko v stave vylučujúcom spôsobilosť viedol nákladné vozidlo s návesom, čím bolo nebezpečenstvo jeho konania mimoriadne zvýšené. Prokurátor tiež poukázal na to, že zo skutkovej vety priamo vyplýva, že viedol kamión, ktorý nepatrí jemu, ale jeho zamestnávateľovi v Severnom Macedónsku, spoločnosti Grdovjanka. Keďže táto skutočnosť bola uvedená v rámci obžaloby pri identifikácii obvineného, preto sa táto skutočnosť vzťahuje aj na skutkovú vetu predmetnej obžaloby. Preto prokurátor považuje obžalobu, vrátane právnej kvalifikácie skutku za zákonnú a dôvodnú. Prokurátor preto navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a prikázal súdu prvého stupňa, aby znova konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade sťažnosti prokurátora preskúmal podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je nedôvodná, hoci odôvodnenie napadnutého uznesenia jednak obsahuje nedokončené vety a gramatické chyby, a tiež úvahy o úmysle prokurátora konať v rozpore so zákonom, ktoré jednak

nie sú ničím podložené, ale najmä nepatria do rozhodnutia o väzbe, ktorého subjektom nie je prokurátor ale obvinený. Prokurátor ako orgán činný v trestnom konaní rozhoduje o svojom procesnom postupe na základe vlastného hodnotiaceho procesu, pričom otázka, od ktorej sudca pre prípravné konanie odvodzuje úmyselné porušenie zákona prokurátorom, je otázkou právneho názoru, na ktorý sú orgány činné v trestnom konaní oprávnené.

Sťažnostný súd dôvody, ktoré viedli sudcu pre prípravné konanie k napadnutému rozhodnutiu, neakceptuje. Úvahy sudcu pre prípravné konanie sťažnostný súd hodnotí ako vnútorne protirečivé. Sudca pre prípravné konanie konštatuje, že prvá nameraná hodnota nepochybne napĺňa zákonom determinovanú skutkovú podstatu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ale jedným dychom vysloví, že nejde o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom, poukazujúc na druhú nameranú hodnotu. Odôvodňovanie rozhodnutia súdmi má byť presvedčivé a pochopiteľné, a preto je žiaduce, by súdy uvádzali zrozumiteľné argumenty, predovšetkým pre obvineného a širokú verejnosť. Preto je potrebné vyjadrovať sa exaktne a vyvarovať sa negáciám vlastných tvrdení. Je tiež nenáležité hodnotiť návrhovú právomoc prokurátora. Právo podať obžalobu prokurátorovi vyplýva zo zákona a súd je povinný na ňu reagovať tak ako predpokladá zákon, t. j. rozhodnúť o nej. Hodnotenie, či prokurátor správne alebo nesprávne využil svoje návrhové oprávnenie, patrí predovšetkým nadriadenému prokurátorovi, a nie sudcovi pre prípravné konanie, ktorý má o jeho návrhoch povinnosť rozhodovať, a nie polemizovať o tom, či prokurátor mal alebo nemal podať príslušný návrh. Takého úvahy do rozhodnutia súdu nepatria. Patria sem však riadne a zrozumiteľné úvahy o tom, či skutok uvedený v obžalobe je alebo nie je trestným činom.

Postupom uvedeným v citovanom ustanovení zákona sťažnostný súd zistil nasledovné skutočnosti:

Prokurátor podal dňa 29.5.2023 na príslušný súd obžalobu na obvineného F. P. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 4 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Obžalobu oprel o dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní, a to výpoveď obvineného a listinné dôkazy. Z týchto vyplýva, že obvinený pred jazdou s nákladným vozidlom v čase o 17:00 hod. vypil dve plechovky piva Kozel, popritom jedol a rozprával sa s kamarátom. O desiatej večer toho dňa išiel preparkovať kamión, na parkovisko a ceste ho zastavili policajti, dali mu fúkať, pričom vyšiel pozitívny výsledok. Pri prvom meraní bola obvinenému zistená hodnota 0,52 mg/l a o 21 minút neskôr 0,49 mg/l alkoholu v dychu. V spisovom materiáli sa nachádza certifikát overenia meracieho prístroja.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 289 ods. 4 Trestného zákona odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel potrestá, ak vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, konanie, pri ktorom by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku pri výkone zamestnania alebo inej činnosti, pri ktorých je vplyv návykovej látky obzvlášť nebezpečný, najmä ak vedie prostriedok hromadnej prepravy.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Ako vyplýva zo skutkovej vety podanej obžaloby, u obvineného F. P. boli z hľadiska vyvodzovania trestnoprávnej zodpovednosti namerané hraničné hodnoty množstva alkoholu v dychu, a to pri prvom meraní 0,52 mg/l (1,08 promile) a pri druhom meraní 0,49 mg/l (1,02 promile). Tu je potrebné poukázať na to, že hranicu medzi zodpovednosťou za priestupok a trestnoprávnou zodpovednosťou predstavuje hodnota 0,48 mg/l (presne ide o hodnotu 0,4762 mg/l alkoholu - 1 promile), nakoľko pri tejto hodnote podľa lekárskej vedy žiadny, teda ani nadpriemerne disponovaný vodič motorového vozidla, nie je schopný bezpečne viesť motorové vozidlo. Uvedené bolo akceptované aj súdnou praxou v rámci posudzovania stavu vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si páchatel' privodil vplyvom návykovej látky, a v ktorom vykonával zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu (§ 289 odsek 1 Trestného zákona).

V prípade, ak u páchatel'a budú namerané hraničné hodnoty tak, ako tomu bolo v posudzovanej trestnej veci, nesmie byť o presnom množstve - hodnoty alkoholu žiadna pochybnosť, a to aj z hľadiska posudzovania závažnosti činu v zmysle § 10 odsek 2 Trestného zákona. V takýchto hraničných prípadoch je nevyhnutné podrobiť osobu páchatel'a aj lekárske mu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, aby nebolo žiadnych pochybností o tom, či takáto osoba skutočne vykonávala danú činnosť v stave vylučujúcom spôsobilosť.

Je totiž potrebné prihliadať aj na skutočnosť, že výsledok dychovej skúšky vykonanej overeným meradlom neovplyvňuje len prípustná neistoť merania prístroja, ale i celý rad faktorov a rušivých vplyvov ako teplota okolia, jeho relatívna vlhkosť, atmosférický tlak, obsah uhlíkovdík v okolitom prostredí, vibrácie, elektrostatické výboje, elektromagnetické a magnetické polia, otrasy počas transportu, zvyšky alkoholu, liečiv, prípadne iných produktov metabolizmu človeka v ústach a horných dýchacích cestách, tabakový dym vo vydychovanom vzduchu a dokonca aj spôsob, akým osoba, u ktorej je vykonávaná skúška, pred meraním dýcha. Zo štúdie korelácie výsledkov dychových analyzátorov a výsledkov laboratórnej analýzy pracovísk pôsobiacich v Českej republike a Slovenskej republike (Soudní lékařství, 55, 2010, č. 1, str. 8-9), vyplýva, že hladiny alkoholu zistené pomocou dychových analyzátorov boli zhodné s hladinami zistenými laboratórnym vyšetrením krvi len v 20,8 % a najväčší rozdiel, kedy dychový analyzátor namerá viac, bol až 1,34 promile alkoholu. Preto v hraničných prípadoch, za ktorý je možné považovať aj prejednanú vec, je možné množstvo alkoholu v krvi spoľahlivo zistiť iba jej laboratórnym vyšetrením.

Vzhľadom na odstup času a doterajší postup príslušníkov PZ už v danom prípade nie je možné objektivizovať hladinu alkoholu v krvi obvineného tzv. bilančným prepočtom, t. j. iba na základe údajov obvineného alebo svedkov, resp. doteraz zistené skutočnosti (obvinený uviedol iba to, že 5 hodín pred jazdou vypil 2 pivá Kozel, pričom zasahujúci policajti vypočítali neboli, zo spisu však vyplýva, že dôvodom kontroly obvineného bolo nenačítanie palubnej jednotky pre kontrolu elektronického výberu mýta) v nijakom smere nemôžu založiť záver o tom, že obvinený vykonával danú činnosť v stave vylučujúcom spôsobilosť.

Pre jeho posúdenie tak bol jediným dôkazom svedčiacim pre naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 4 Trestného zákona výsledok prvej dychovej skúšky obvineného. Prihliadajúc na kópiu certifikátu o overení, ktorá je súčasťou spisu, z ktorej vyplýva, že použitý analyzátor dychu zodpovedal v čase merania schválenému typu a technickým a metrologickým požiadavkám kladeným na tento druh meradla, t. zn. mimo iného najviac $\pm 5\%$ dovoľnej chyby merania pri hmotnostnej koncentrácii etanolu vo vydychovanom vzduchu od 0,4 mg/l do 2 mg/l (príloha č. 62 k vyhláške Úradu pre normalizáciu, metrologiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 161/2019 Z. z. o meradlách a metrologickej kontrole v znení neskorších zmien a doplnkov), sťažnostný súd nemal s určitosťou preukázanú nameranú hraničnú hodnotu 0,52 mg/l (1,08 promile).

Na základe uvedených skutočností sťažnostný súd tiež dospel k záveru, že neboli odstránené všetky rozumné pochybnosti o rozobratom znaku skutkovej podstaty, a preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď dospel k záveru, že skutok nie je trestným činom. Odvolací súd sa stotožnil so sudcom pre prípravné konanie v tom, že zo skutkovej vety obžaloby je nie zrejmé, že obvinený viedol motorové vozidlo pri výkone svojho zamestnania. Z § 163 ods. 3 Trestného poriadku vyplýva, že súčasťou skutkovej vety vo výroku meritórneho rozhodnutia musí byť opis skutočností, ktoré odôvodňujú všetky zákonné znaky trestného činu, vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu. Ak obžaloba kládla

za vinu obvinenému spáchanie trestného činu pri výkone povolania, mal byť skutok vymedzený tak, aby pokrýval aj túto skutočnosť. Uvedené však v skutkovej vete obžaloby vyjadrené nie je.

Sudca pre prípravné konanie nepochybil v konštatácii, že skutok by mohol byť priestupkom proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z ustanovenia § 20 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. vyplýva, že priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli 2 roky, nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia. Z ustanovenia § 20 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. vyplýva, že do plynutia lehoty podľa odseku 1 sa nezapočítava doba, počas ktorej sa pre ten istý skutok viedlo trestné stíhanie.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že konanie obvineného, ktoré môže byť posúdené ako priestupok, ešte nie je premičané.

Sťažnostný súd nezistil dôvody pre zmenu či zrušenie napadnutého uznesenia, toto považuje za vecne správne a zákonné, preto sťažnosť prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.